

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת ע"ן חמד - אגשרת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פרשת ויגש - העמידה מול האמת

"ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו" (בראשית מה, ג)

התברר להם עתה, שגם חלומותיו אשר חשדוהו כי נבעו אך ורק מהרהורי לבו, התגלו כחלומות אמת.

הם לא נבעו, כפי שסברו, מגאוותו של יוסף ומרדיפתו אחר שלטון, אלא דברי נבואה היו! והם, אחי יוסף, חיו בטעות למעלה מעשרים ושתיים שנים...

לעמוד במפתיע מול האמת שמתגלה לאחר שנים של טעות- הרי זה מבהיל מאוד!

עד כמה נורא לחיות בטעות, ולהתנהג לפיה, ואז לעמוד בפתאומיות מול האמת, זאת ניתן ללמוד מדברי הגמרא במסכת ערובין (כא ע"ב): "כל המלעיג על דברי חכמים- נידון בצואה רותחת". ופירש הרמב"ם (בהקדמתו לפירוש המשניות): "ואין צואה רותחת חמורה מן הסכלות שגרמה לו להלעיג!"

כלומר, כשיגלה האדם כמה כסיל הוא היה כשלעג לדברי חכמים, תהא הרגשתו גרועה משל הוא טובל באמבטיה של צואה רותחת!

לא יהיה גבול וקץ לכאבו ולצערו, לבושתו ולכלימתו, עקב ההבנה הפתאומית, מה קלקל ועיוותו ומה הפסיד לנצח!

מפני מה נבהלו האחים? כלום תקפה אותם אימה מנקמתו של יוסף, עד כדי כך שנאלמו, ולא הצליחו לדבר?!

"האחים"- כך אומר הגאון רבי שמואל טרוביץ זצ"ל בספרו 'מעדני שמואל'- "נבהלו מן האמת! ואיזו אמת מפחידה נתגלתה להם פתאום?"

אחי יוסף סברו ואף היו בטוחים, שהם נוהגים כהוגן במוכרם את יוסף, מפני שיוסף הינו בעל עברה, "רודף", ובעל גאוה, ומבקש לשלוט עליהם.

כאשר הגיעו למצרים לחפש אותו, חיפשוהו ל"ע בשוק של בעלי עבירה, משום שסברו, ששם ימצא בשל טבעו והנהגותיו.

אף יעקב אבינו, כאשר יורד למצרים וניפגש עם בנו יוסף, הוא אינו נופל על צווארו של יוסף, רק יוסף נופל על צוואר אביו. שכן יעקב חשש: עם יופי כמו של יוסף, מי יודע מה קרה איתו בתקופה הארוכה הזאת במצרים.

אבל עתה עומדים האחים מול האמת שמתגלה במלא עוזה. לא רק שיוסף אינו בעל עברה אלא צדיק גמור הוא! ואף מעשיו בעת נערוותו נעשו כדין וכראוי. הם, שחשדוהו ומכרוהו והרחיקו אותו מבית אביו- טעו טעות גדולה ואימה.

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה יניב בן גילה שמואל אימן בן אסתר זרי שולמית ומרדכי דויטש וב"ב מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה עינת בת רחל ברכה רחל ברכה בת פדילה דליה ארז מזרחי וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה חי הפקות ואירועים יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונת שלמה ודנה דוד וב"ב קסיר אפרים וב"ב י.מ.ש. כדורי יפה חיה אשך בת קוצ'יק איתן אבגר בן שולמית היית

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר תרצה בתיה בת ימנה נינט רונת בת סימי סיון בת אסתר יוסף בן רחמה יפית בת ג'ינה אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דורי בן ימנה אלונה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דינאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה יזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחיה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה אורן בן אסתר מזל בת חנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטונו בת מיסה רפאל משה בן רחל מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שלו בן מזל פחימה אליהו בן מאיה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זהרה שאלו בן סילביה יעקב בן אסתר דוד בן מזה יעקב בן אסתר עינת בת רחל ברכה כל עם ישראל

ה טבת תשע"ה		27/12/2014	
פרשת ויגש			
הפטרה: "ויהי דבר"- יחזקאל ל"ז			
ר"ת	יציאה	כניסה	ר"מ
17:51	17:24	16:08	
17:46	17:19	16:24	ת"א
17:46	17:19	16:23	חיפה
17:50	17:24	16:28	ב"ש

בברכת שבת שלום הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ויליד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – הַתֵּר וְאִסוּר - חֵלֶק א'

אדם המבקש לשכור אולם או לאכול במסעדה, על מה עליו להקפיד?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה: !

יש לוודא קודם, שאדם שוכר אולם או קונה במסעדה, שאכן תעודת הכשרות ברת- תוקף. אין להסתפק בהבטחותיו של בעל העסק ללא השגחה, גם אם הוא מציג את עצמו ככשר, תוך טענה כי בשל פתיחה בשבת אין לו תעודת הכשר. כמו"כ אין לקבל טענה, שהתעודה אינה בנמצא, כי "המשגיח עוד לא הספיק להביא אותה מהמועצה הדתית".

כאשר תעודת הכשרות בהשגחת רבנות מקומית רגילה **שאינה מהדרין**, יש לוודא עם המשגיח באותו מקום בעניין כשרות הבשר, שאכן הוא חלק בית יוסף, וכן יש לוודא, שהירק מגידול מיוחד הנעשה בפיקוח ללא חשש תולעים.

באופן שהמקום נושא תעודת כשרות שאינה מהדרין, על פי רוב יש בישולי גויים באותו מקום לדעת הספרדים, אף שלכתחילה ראוי להחמיר, מכל מקום בדיעבד גם לדעת הספרדים אפשר לאכול במקום. **מקורות:** הראש"ל הגר"ע יוסף בספרו הליכות עולם ח"ז (עמוד ק"ז).

רבים המקומות, שבהם מצויה תעודת הכשר שאינה בתוקף, או שבעל המקום טוען שהוא דתי ושומר כשרות, ואינו זקוק לתעודה, או שתעודת ההכשר תגיע בימים הקרובים, אין לקנות שום אוכל ללא תעודת הכשר מוכרת ובתוקף. **הערה:** אף שבאופן עקרוני אדם שומר מצוות, הרי הוא נאמן על הכשרות ואינו צריך משגיח, שיפקח עליו. כך אנו נוהגים בפועל כשאנו מתארחים אצל מכרים וקרובים. אך לגבי קניית מזון יש לנו מגבלה, שהאדם צריך להיות מוכר לנו באופן אישי כמוחזק בכשרות, עיין ברמ"א (יו"ד סימן קיט ס"א). כיום מציאות זו אינה רווחת. שכן ברוב המקרים הלקוחות אינם מכירים באופן אישי את בעלי המקום.

ויש הבדל בין חנות המייצרת את האוכל בעצמה או שמוכרת אוכל פתוח כגון, מסעדה, או פיצרייה, חנות פלאפל וכדומה. שאי אפשר לקנות שם, כל עוד תעודת הכשרות לא בתוקף. אולם חנות המוכרת מוצרים סגורים אין צורך בתעודת הכשר, כי כל מוצר ארוז וחתום והוא נושא את חותמת ההכשר שלו. **הערה:** אולם יש מקום להימנע מכך ואף מוצרים סגורים לא לקנות במקום שאינו נושא תעודת הכשר, כדי לחזק את המקום שומרי הכשרות ולא את שאינם כאלה.

זְהִירוֹת מִפְּנֵי פְּגִיעָה בַּזוּלָה

עד כמה עלינו להיזהר לבל נפגע בזולתנו- זאת לא ניתן לתאר ולשער. לעיתים אדם עלול לפגוע בזולתו ואינו מבין מדוע בעיות רודפות אותו מהשמיים. להלן סיפור נפלא אותו גילה איש החסד ד"ר משה רוטשילד שליט"א: לפני עשרות שנים אירע הדבר. ילדו של אחד האברכים משיבת מיר חלה, אולם למרבה הפלא המחלה נמשכה זמן רב. הוא כמובן ניגש לרופאים אולם הללו גיששו באפילה ולא הצליחו לאבחן מהי המחלה ואת דרכי הטיפול. על אף העובדה, שהם שלחו את הילד לבדיקות רבות, לא הצליחו לעמוד על מקור החולי.

בראותי את האברך אובד עצות ומצב נפשו עגום ביותר בשל מצב ילדו ומתקשה הוא להתרכז בלימודיו, החלטתי לנסות ולעזור לו ככל יכולתי ולהיכנס אל עובי הקורה. נכנסתי, אפוא, אל הגאון רבי יעקב ישראל קניבסקי – הידוע כסטייפלר זצ"ל, וכתבתי לו בפרוטרוט, שיש אברך פלוני מירושלים שהילד שלו חולה ל"ע כבר מספר שבועות, וכל הרופאים לא יודעים מה לעשות ומהי הרפואה, שתעזור לילד.

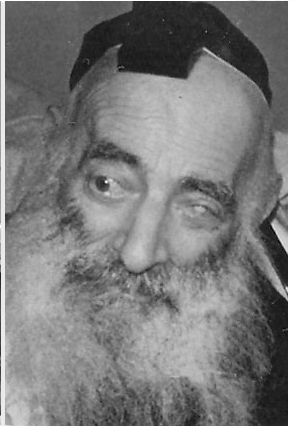
קרא הסטייפלר את הפתק ואמר: "אני מכיר את האברך הזה ואני זוכר שהוא למד כאן, בשכנות, בישיבת 'בית מאיר' לפני כעשרים שנה! וזכורני, שפעם אחת כשבאתי להתפלל בישיבה, ראיתי, שהוא עומד ומדבר עם אדם פלוני שהיה באותה תקופה מבוגר ממנו בשנים, ואותו אברך דיבר אליו בצורה לא מכובדת וראויה לאותו אדם... דע לך, החטא הזה רודף אחריו ובשל כך ילדו חולה!"

"אני מציע" - הוסיף הסטייפלר ואמר, "היות שאדם זה התבקש כבר לבית-עולמו, לפיכך ייקח מניין של אנשים כפי שכתב ב'שולחן ערוך' ויעלה לציונו של אותו אדם, שנמצאה בהר המנוחות בירושלים, ויגיד לפני אותם אנשים: "חטאתי לה' אלוקי ישראל ולזה שקבור כאן", ויבקש ממנו מחילה על אותו מעשה, ושהסובבים אותו כולם יגידו לו, 'מחול לך', ואז תהיה לילד רפואה שלימה בעז"ה".

"מיד יצאתי" - מספר הד"ר – "וצלצלתי לישיבה בירושלים ואיתרנו את האברך ואמרתי לו, את כל מה ששמעתי מהסטייפלר זצ"ל ואת העצה שמסר לו. ואכן אותו אברך אסף מיד עשרה אנשים ועלה עמהם לאחר בירור היכן בדיוק נמצא קברו של אותו אדם וביקש ממנו מחילה והסובבים אמרו 'מחול לך', ואכן נמחל לו, והילד הבריא והמחלה חלפה ואיננה ללא התערבות רפואית".

מנויים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב- email: מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו'- נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805	לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144

המקובל הרב יצחק הכהן הוברמן זצ"ל הידוע כ"צדיק מרעננה" - נולד בבילגוריי בשנת ה'תרנ"ו (1896). כבר מגיל שבע הקפיד בטהרתו ולטבול בכל יום במקווה ואף שבר קרח על מנת לטבול. התמדתו הייתה מופלאה ביותר וניצל כל רגע קט ללימוד התורה הקדושה. נודע בשקדנותו ונתפרסם בבקיאותו בש"ס, בפוסקים ובכל התנ"ך. בגיל עשר למד עם הבחורים המבוגרים שבבית המדרש. בגיל 17 למד הוראה, גמרא חולין וראשונים, טור ב"י ושולחן-ערוך "יורה דעה" היו שגורים על פיו בתוספת חידושי.

במהלך מלחמת העולם הראשונה היה שקוע בלימוד התורה, על אף הפגזים שעברו סביבותיו. בשנות השואה הוגלה לסיביר והופקד שם לנסר עצים. כאשר קיבל הוראה לעבוד בשבת אמר, כי 'כדאי להישאר כהן בעל מום ולא לחלל שבת' עשה עצמו כחותך עץ וחתך בגרזן את קצה אצבעו. לאחר שניצל בניסים במלחמת העולם השנייה, עבר לווצלר שבגרמניה וכהן שם ברבנות שש שנים.

בשנת ה'תש"י (1950) עלה לישראל והתיישב ברעננה. עם הזמן התפרסם שמו כמקובל ואיש מופת ורבים נהרו אליו לקבל את ברכתו ונושעו- ביניהם חולים רבים ועקרות שנפקדו. בעל רוח-הקודש. הכיר על פניו של אדם את חטאיו ואת שורש נשמתו. גאון בנגלה ובנסתר. מיעט בשינה והתמיד בלימוד. נזהר מאוד במוצא שפתיו. נפטר ב-י"ב טבת ה'תשל"ז (1977). חי כ-81 שנים. ציונו בהר-המנוחות בירושלים. לא הותיר אחריו ילדים. ישיבת ברכת יצחק באור יהודה קרויה על שמו וכן הונצח בישיבה קטנה "נר ישראל" של חסידות גור בירושלים.

אביו: ר' אשר אנשיל. אמו: מרת זלאטא אסתר. **אשתו:** מרת לאה.

מרבותיו: ר' יעקב מרדכי (רב עיר בילגוריי), ר' שמואל בורנשטיין (ה"שם משמואל" מסוכטשוב), ר' מנחם שכנא רוטשבויל (בעל שו"ת 'שם עולם'), ר' צבי הירש גליקזאהן (חתן ר' חיים מבריסק).

מספריו: חיבר ספרים בכל מקצועות התורה: על הנביאים, חמש מגילות, מדרשים (רבה, תנחומא, שמעוני, אליהו רבה וזוטא), תלמוד, על כתבי האריז"ל, על כתבי הזוה"ק, על דברי רבנו בחיי, ומאות שו"תים הלכה למעשה • בן לאשרי- ברכה משולשת.

רצונו היה להסתיר עצמו, אך למרות זאת נתפרסם כבעל רוח"ק. על התמדתו בתורה העיד כבר בצעירותו הרה"ק מבילגוריא במכתב, שכתב אל ה"שם משמואל" וזה לשונו: "הבחור המוכ"ז הוא דבר נפלא בדורותינו התמדתו לא יכילו ניירות, ולומד בבוקר השכם ומאז הבוקר ועד צאת הכוכבים ויותר ייתן קול עוז, שאגה לו כלביא לא פסיק פומיה מגירסא, וגם תחילתו וסופו יראת שמים נפלאה היא בעינינו", וכל זאת כשהיה בן חמש-עשרה.

בהיותו בחור ישיבה רכש ספרים רבים. כשחקרו מאין לו הכסף לספרים יקרים ורבים כל כך, מצאו שבמעוֹת שקיבל עבור פת שחרית, בהן קנה ספריו. שנתו הייתה כשעה-שעתיים מעת לעת וכאשר הייתה לו קושיה לא ישן לילות שלמים, עד שהדברים התיישבו. בהליכתו וחזרתו מבית-הכנסת שח רק בדברי תורה, פעמים רבות עמד כחמש שעות רצופות על יד אדן החלון וגמרא גדולה בידיו. הרבה בסיגופים ותעניות.

מסופר, שתמיד כשנכנס אליו אדם היה אומר לו חידוש לפי דרגתו, כך שכל אדם יצא ממנו בתחושת סיפוק עצומה. פעמים רבות כיוון דבריו לתועלת מסוימת, כך שהשומע מבלי שיחוש, כי אליו כיוון היה מתקן דרכיו ושב בתשובה.

מסופר, שהביאו לפניו חיבור על התורה, הוא עיין בו לרגע וזרקו ארצה. לתימהון הנוכחים הסביר ואמר, שהמחבר ימות בשנה זו במיתה משונה, וכן אירע אחר חודשים מעטים, ויהי הדבר לפלא.

תפילתו הייתה במסירות נפש של ממש. פעמים רבות היו בבכיות גדולות ובצעקות נוראות, וגם במצבים, אשר לא יכול היה לעמוד על רגליו והיו לו ייסורים, עמד במשך שעות תפלת שמונה עשרה. וכן בהיותו בבית רפואה (כשנתיים טרם הסתלקותו) האריך במשך שעות בתפלת העמידה והניח את ידו על "הפתקאות" הרבות, שהניחם בסידורו. וממילא ביקש, שלא יביאו לו ארוחת צהרים, כי בצהרים אכל את ארוחת הבוקר.

פעמים היה מתפלל על חולה במשך כל הלילה בבכיות נוראות, גם כשרופאים אסרו עליו לבכות, מחמת בריאות עיניו, וכאשר מצב החולה היה מסוכן נהג לפעמים לרקוע ברגליו בחזקה. רעייתו סיפרה: "אנשים חושבים שאחרי מסירת הפתקה וברכתו, מסתיים העניין, אך הוא, אחר כך מתפלל רבות ובוכה, ומזה נקרע לבבו".

בקיאותו בנגלה ובנסתר הייתה מפליאה. בהיותו כבן שלושים ואחד הביא לאדמו"ר ר' אברהם מרדכי אלתר בעל ה-"אמרי אמת" מגור חיבור שכתב על התורה, ש"ס וגפ"ת. האדמו"ר עיין בו למעלה מארבע שעות, דבר שהיה לפלא בעיני החסידים, ואילו האדמו"ר מגור ר' ישראל אלתר (ה"בית ישראל") היה מגיע לרעננה לצפות בו בהיחבא.

למבקשים זרע של קיימא נהג לשאול, אם הם רוצים בן או בת וכברכתו כן היה.

כידוע, על האדם לנסות ולהתמודד עם אותם הניסיונות, המתרגשים עליו הבאים מבורא כל העולמים. כאשר האדם מתחבט בבעיה מסוימת, ניגש הוא לרב ומגולל באוזניו את הפרטים. אולם כאשר הרב עונה, ותשובתו היא לעיתים בדיוק הפוכה מכפי שסבר, אזי הניסיון העובר עליו קשה הוא שבעתיים. שכן עתה מה לעשות? **וכאשר בעיה זו בעניין של חיים ומוות, עתה מה יעשה?** ואז עלולים לעלות הרהורים במחשבתו, שמא לא סיפר את כל הפרטים כפי שצריך, שמא הרב לא שמע על הפרטים הקטנים וכדו'. וידע האדם, כי ברגע שישמע לאותו תלמיד חכם, אזי מכאן תבוא ישועתו.

להלן סיפור מופלא, שהתרחש עם הרב יחיאל מיכל חרל"פ כאשר כבר שימש כרב קהילה בניו יורק באותה תקופה בעת שהתרחש סיפורנו. הכל התחיל כאשר הוא ואשתו שמו לב, כי משהו אינו כשורה עם בריאותה. בתחילה ניסו להתעלם מהמצב ולקוות, כי המחוששים הלא נעימים יעברו מאליהם. אולם נראה, כי האמירה שהזמן הוא הרופא הטוב ביותר, לא הייתה תקפה במקרה שלהם.

רופאים, שאליהם הגיעו בהכוננת רופא המשפחה המוכר והחביב, קימטו מצח ושלחו את האישה לבדיקות רבות ומקיפות. **שבועות חלפו ותוצאות הבדיקות הגיעו. הן לא נשאו עימן בשורות טובות.** כשחזרו עם התוצאות לרופא המשפחה, הוא הבהיר להם, כי הטיפול במחלה זו הוא למעלה מכוחותיו ושלח אותם אל רופא מומחה ומנוסה ממנו. זה האחרון ישב מול הזוג במבט מושפל. בכל פעם מחדש, שבה מצא את עצמו מבשר בשורות כאלו למטופלים, הוא התקשה, כאילו זו הייתה הפעם הראשונה.

"ראו, כבוד הרבי והגברת", פנה בכבוד אל הזוג המבוהל שמולו, **"מצבה של הגברת לא טוב. לא טוב בכלל. אני ממליץ על אשפוז במרכז רפואי גדול לבדיקות מעמיקות יותר ולמציאת דרכי טיפול"**. הרב והרבנית חרל"פ מיהרו למלא אחר הוראות הרופא ופנו לאשפוז. לאחר סדרה מתישה של בדיקות מעמיקות, פרסו הרופאים במרכז הרפואי את מסקנותיהם בפני הרב. **"עלינו לערוך ניתוח לאשתך. הניתוח הוא ניתוח סטנדרטי, שכמותו נערכים רבים כל הזמן. אין לכם ממה לחשוש"**, ניסו לנסוך ביטחון באנשים שמולם. "לאחר הניתוח מצפים לגברת חיים בריאים".

הרב אומנם אינו נמנה על חסידי חב"ד, אבל הוא הרגיש את עצמו קרוב לרבי מליובאוויטש. כבר יותר מפעם אחת זכה להיות אצל הרבי והוא פנה אליו לברכה ולשאול דעת תורה לגבי הניתוח, בייחוד כאשר שגורל בריאותה של אשתו מוטל על כף מאזניים. **הוא לא התכוון להסכים לניתוח כלשהו, סטנדרטי ככל שיהיה, מבלי לקבל את ברכת הרבי ואישורו.**

דעת הצדיק הייתה נחרצת, בצורה שהפתיעה את הרב: **"אני מכיר את המחלה ואת הניתוח וממליץ לכם לא לבצע את הניתוח"**. לא לבצע את הניתוח? הרב היה המום, בעיקר ממידת הנחרצות בה נוסחה התשובה. הרי הצוות הרפואי תיאר את הניתוח כטיפול רפואי סטנדרטי ומה יכול להיות כאן גרוע כל כך? **אולם מכל מקום הוא קיבל את עמדתו המוחלטת של הרבי והודיע לרופאים, כי אשתו לא תחתום על הסכמה לניתוח.**

התגובה הראשונית של הרופאים הייתה חוסר אמון משולב בתדהמה. כמה מהם אפילו צחקו עליו גלויות. "ראה, עם כל הכבוד לך ולמי שאתה מתייעץ עמו, שאיננו יודעים מיהו - כאן", הצביעו לעבר החדר הסמוך, "יש חולה החולה באותה המחלה בדיוק. ולא סתם חולה", לחששו בדיסקרטיות, **"מדובר באישיות נכבדה ביותר, שהנשיא אייזנהאואר בעצמו מתקשר אליו מידי יום כדי לדרוש בשלומו"**.

הרב הנהן בנימוס. מה לו ולגוי זה, גם אם הוא חביבו של הנשיא אייזנהאואר? "חולה זה נותח בשבוע שעבר, וכעת הוא כבר בתהליך החלמה ועומד לשוב לביתו בקרוב, בריא ושלם", סיים הרופא בטון של התנצחות. הרב המשיך להנהן בראשו בנימוס, ובד בבד המשיך לעמוד על שלו.

הוא ניסה להסביר להם, שעם כל הכבוד לממצאים, לסקרים, לניסיון הרב שיש להם בנייתו ולחביבו של הנשיא אייזנהאואר, **הוא התייעץ עם אישיות שמתקשרת עם כוח עליון והנחייתה של אותה אישיות הייתה לא לנתח, וכך הוא מתכוון לנהוג.** הרופאים נאלצו לכבד את רצונו של הרב חרל"פ ואשתו, **אם כי מאחורי גבם הפגינו זלזול מהצורה המשונה בה מקבלים היהודים הללו החלטות גורליות.**

שבוע ימים חלף. אשתו של הרב לא נותחה, ולפתע חלה תפנית במצבה. תחת ההידרדרות התמידית החל שיפור שהלך ותפס תאוצה מיום ליום, עד שהיא התרפאה כליל ללא ניתוח. לעומתה, ידידו של הנשיא אייזנהאואר, מהחדר הסמוך, הלך לעולמו בדיוק שבוע לאחר הניתוח המוצלח'.

<p>הרב שבתי בן אסתר יא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחא ז"ל לטיף בן פרחא ז"ל דינאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסביה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת נתן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בת סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל</p>
--	---	---	--	--